

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.943 van 19 december 2002
in de zaak A. 72.877/VII-15.114.**

In zake : Manuela BUYCK,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat D. VAN DE GEHUCHTE,
 kantoor houdende te GENT,
 Apostelhuizen 26 R, bus 10

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Manuela BUYCK op 15 januari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 18 november 1996 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling, waarbij haar beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 mei 1996 houdende weigering van de vergunning om een veeteeltbedrijf gelegen te 9870 ZULTE, Oudenaardsestraat 207, te veranderen door uitbreiding en toevoeging derwijze dat deze zou omvatten : het lozen van maximum 90 m³ per jaar huishoudelijk afvalwater via een septische put in de openbare riolering, 1.350 mestvarkens en 1.536 m³ dierlijke mestopslag, ongegrond wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 18 december 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. HUBERT, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat D. DE KEYSER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 10 december 1995 maakt verzoekster melding van de overname van het landbouwbedrijf van haar schoonvader Georges LAMBRECHT, dat gelegen is aan de Oudenaardestraat nr. 207 te Olsene (Zulte). De partijen zijn het erover eens dat deze overname betrekking had op 864 m³ mestopslag en 6.000 liter mazoutopslag.

1.2. Op 15 december 1995 dient verzoekster bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag in met als voorwerp het veranderen van een veeteeltbedrijf door uitbreiding en toevoeging, zodat het zou omvatten :

- het lozen van max. 90 m³/jaar huishoudelijk afvalwater via een septische put in de openbare riolering (rubriek 3.6.1);
- 1.350 mestvarkens (rubriek 9.4.1.c.2);
- 1.536 m³ dierlijke mestopslag (rubriek 28.2.c.1).

1.3. Op 15 mei 1996 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning. In de aanhef van deze beslissing wordt onder meer overwogen wat volgt :

"Overwegende dat verder dient gesteld dat de inrichting van M. BUYCK niet apart kan worden beoordeeld maar samen met de inrichting van G. LAMBRECHT moet aanzien worden als één milieutechnische eenheid; dat hierdoor een totaal aantal dieren van 2 980 mestvarkens (1.630 vergunde en 1.350 aangevraagde) wordt bekomen; dat het aantal waarderingspunten voor de gehele inrichting minder dan 100 punten bedraagt; dat volgens art. 5.9.4.4.par.1.b) de exploitatie van een niet gesloten varkenshouderij met meer dan 1 800 varkens slechts is toegelaten indien het aantal waarderingspunten voor de inrichting minstens 151 punten is en de minimale afstand naar de hindergevoelige gebieden minstens 1 500 meter bedraagt; dat aan deze laatste voorwaarde kan voldaan worden (zie ligging) maar niet wat het aantal waarderingspunten betreft".

1.4. De raadsman van verzoekster gaat tegen het voornoemd weigeringsbesluit in beroep. Hij betoogt onder meer wat volgt :

"1. Hoewel het bedrijf van mijn cliënte voorheen eigendom was van de heer Georges LAMBRECHT toont het dossier voldoende aan dat het hier wel degelijk om een geografisch afgescheiden, leefbare en zelfstandige onderneming gaat, met aparte voedingssilo's, mazouttanks, mestopslag onder de drie stallen, een aparte woning én ingang.

De overname van de onderneming door mijn cliënte werd ten andere reeds op 10.12.1995 gemeld aan de bevoegde instanties.

Mijn cliënte heeft tijdens de aanvraagprocedure ook herhaalde malen te kennen gegeven bereid te zijn om nog verdere investeringen uit te voeren, teneinde haar bedrijf nog meer af te scheiden van dat van de heer LAMBRECHT, ondermeer door het plaatsen van een scheidingsmuur.

De bouwaanvraag hiervoor zal overigens eerstdaags worden ingediend.

Mijn cliënte heeft er terecht op gewezen dat met de steeds strengere milieuwetgeving het evenwel niet zo evident meer is om grote investeringen uit te voeren, wanneer geen enkele zekerheid bestaat over het feit of men al dan niet effectief zal kunnen gaan exploiteren.

Mijn cliënte heeft echter uitdrukkelijk bevestigd dat het voor haar geen enkel probleem zou vormen mocht de verdere fysieke afscheiding van de twee bedrijven vergunningstechnisch als voorwaarde opgelegd worden.

Derhalve kan zeker voldaan worden aan deze voorwaarde".

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

- (a) de afdeling stedenbouwkundige vergunningen adviseert gunstig;
- (b) de Vlaamse Landmaatschappij adviseert ongunstig. Zij neemt aan dat verzoeksters inrichting een technische exploitatie-eenheid vormt met die van G. LAMBRECHT;
- (c) de afdeling milieuvergunningen adviseert ongunstig. Zij gaat ervan uit dat verzoeksters inrichting en die van G. LAMBRECHT een milieutechnische eenheid vormen;
- (d) tenslotte adviseert ook de gewestelijke milieuvergunningscommissie ongunstig, en ook zij neemt aan dat verzoeksters inrichting en die van G. LAMBRECHT een milieutechnische eenheid vormen.

1.6. Op 18 november 1996 volgt de bestreden beslissing : het beroep van verzoekster wordt ongegrond verklaard op grond van volgende essentiële motivering :

"(...)

Overwegende dat op naam van haar schoonvader, de heer G. LAMBRECHT, wonende op hetzelfde adres, in 1993 en 1995 vergunningen werden afgeleverd voor respectievelijk 60 runderen, 3654 m³ mestopslag tot 18 maart 2013 en voor het lozen van 200 m³ per jaar huishoudelijk afvalwater in de riolering, 1.630 gespeende varkens, de opslag van 17.000 l mazout en de opslag van 48 m³ dierlijke mest tot 31 december 2003;

Overwegende dat de aanvraagster met de huidige uitbreiding de resterende 1.350 op het bedrijf aanwezige mestvarkens vergund wenst te zien;

Overwegende dat op de inrichting een denkbeeldige lijn werd getrokken om de exploitatie in twee gedeelten op te delen : enerzijds het bedrijf van de heer G. LAMBRECHT met twee varkensstallen voor samen 1.630 dieren en een rundveeststal voor 60 dieren en anderzijds het bedrijf van mevrouw M. BUYCK met drie varkensstallen voor samen 1.350 dieren;

Overwegende dat de man van de exploitante bij plaatsbezoek verklaart deze scheiding te zullen verwezenlijken door het plaatsen van hekkens tussen de stallen;

Overwegende dat volgens de algemene definities van artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM met het oog op het beoordelen van het mogelijk nadeel berokkend aan mens of milieu de inrichting van mevrouw M. BUYCK niet apart kan beschouwd worden maar samen met de inrichting van de heer G. LAMBRECHT moet aanzien worden als één milieutechnische eenheid met 2.980 varkens; dat het feit dat beide inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben en fysisch gescheiden worden hiertoe geen beletsel vormt;

Overwegende dat volgens de conceptie van de stallen (stallen met vloer met een roosteroppervlakte van meer dan 50 procent, mechanische verluchting met verticale uitstoot niet aangesloten op een filter ter bestrijding van de geurhinder

met uitlaat op minder dan 0,5 m boven de nok van het dak van de stallen en opslag van de mengmest in de stalgebouwen zonder geurafsnijder) aan de inrichting tussen de 50 en 100 waarderingspunten kan toegekend worden;

Overwegende dat volgens de verbods- en afstandsregels van artikel 5.9.4.4 van titel II van het VLAREM de exploitatie van een niet gesloten varkenshouderij met meer dan 1.800 varkens slechts kan toegelaten worden indien het aantal waarderingspunten voor de inrichting minstens 151 bedraagt en de minimale afstand tot hindergevoelige gebieden minstens 1.500 m bedraagt; dat wel voldaan wordt aan de minimale afstand maar niet aan het minimale aantal waarderingspunten;

Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- zoals vermeld in bovenstaande overwegingen is de inrichting van de aanvraagster wel degelijk te beschouwen als één milieutechnische eenheid met deze van de heer G. LAMBRECHT;
 - er wordt niet voldaan aan de verbodsregels van titel II van het VLAREM met betrekking tot andere dan gesloten varkenshouderijen met meer dan 1.800 varkens;
- (...)"

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert wat volgt :

"Verzoekster wenst tegen het aangevochten besluit van de Gemeenschapsminister in te brengen dat het foutief en onvolledig is gemotiveerd en derhalve aangetast is door machtsoverschrijding, nu uit de verdere bespreking zal blijken dat de beslissing genomen werd op grond van materieel onjuiste feiten.

Een administratieve beslissing of besluit moet immers steeds de rechtens vereiste grondslag bezitten.

Elke administratieve beslissing die gebaseerd is op een feit dat materieel onjuist is, is dan ook aangetast door machtsoverschrijding, wanneer dit motief doorslaggevend is geweest bij het nemen van de beslissing. (zie om. J. SALMON, Conseil d'Etat, BRUYLANT, 1987, p. 276)

De Raad van State is geroepen om de materiële juistheid van de feiten waarop de administratieve beslissing is gebaseerd na te gaan. (zie om. R.v.St., 24 oktober 1949, RJDA, 1950, 11, inzake DOEVENSPECK).

In het aangevochten besluit van de Vlaamse Gemeenschapsminister van Leefmilieu, de heer T. KELCHTERMANS, wordt de weigering van de milieuvergunning als volgt gemotiveerd :

'Overwegende dat volgens de algemene definities van artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM met het oog op het beoordelen van het mogelijk nadeel berokkend aan mens of milieu de inrichting van mevrouw M. BUYCK niet apart kan beschouwd worden maar samen met de inrichting van de heer G. LAMBRECHT moet aanzien worden als één milieutechnische eenheid met 2.980 varkens; dat het feit dat beide inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben en fysisch gescheiden worden hiertoe geen beletsel vormt;

Overwegende dat volgens de conceptie van de stallen (stallen met vloer met een roosteroppervlakte van meer dan 50 procent, mechanische verluchting met

verticale uitstoot niet aangesloten op een filter ter bestrijding van de geurhinder met uitlaat op minder dan 0,5 m boven de nok van het dak van de stallen en opslag van de mengmest in de stalgebouwen zonder geurafsnijder) aan de inrichting tussen de 50 en 100 waarderingspunten kan toegekend worden;

Overwegende dat volgens de verbods- en afstandsregels van artikel 5.9.4.4 van titel II van het Vlarem de exploitatie van een niet gesloten varkenshouderij met meer dan 1.800 varkens slechts kan toegekend worden indien het aantal waarderingspunten voor de inrichting minstens 151 bedraagt en de minimale afstand tot hindergevoelige gebieden minstens 1.500 m bedraagt; dat wel voldaan wordt aan de minimale afstand, maar niet aan het minimale aantal waarderingspunten;

(...)

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, zelfs mits naleving van op te leggen milieuvergunningsvoorwaarden, niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt'.

Volgens de definitie opgenomen in artikel 1.1.2 van het huidige VLAREM-II reglement dient onder een milieu-technische eenheid te worden verstaan :

'Verschillende ingedeelde inrichtingen, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden zijn, die als een geheel moeten beschouwd worden met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu.

Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieu-technische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen ten opzichte van andere inrichtingen'.

Ten onrechte wordt dan ook geoordeeld dat het bedrijf dat door verzoekster werd overgenomen één technische eenheid zou uitmaken met het aanpalend bedrijf dat nog steeds uitgebaat wordt door de heer Georges LAMBRECHT.

Het is immers niet omdat het bedrijf van verzoekster voorheen eigendom was van de heer Georges LAMBRECHT, dat het hier niet om een geografisch afgescheiden, leefbare en zelfstandige onderneming zou gaan.

Uit het dossier blijkt alleszins dat het bedrijf van verzoekster beschikt over eigen voedingssilo's, mazouttanks, mestopslag onder de drie stallen, een afzonderlijke woning én duidelijk afgescheiden ingang.

Verzoekster beschikt bovendien over de nodige eigen afzetcontracten om de mestproductie op een ecologisch verantwoorde wijze en volgens de normen van het mestdecreet te verspreiden.

Er bestaat ook geen enkele samenwerkingsvorm tussen de twee inrichtingen.

Derhalve is het duidelijk dat er geen materiële of operationele samenhang bestaat tussen de inrichting van verzoekster en het landbouwbedrijf van de heer Georges LAMBRECHT.

Bovendien zijn de inrichtingen afdoende geografisch van elkaar gescheiden en is er een investeringsplan lopende om deze geografische afscheiding nog te versterken, ondermeer door de bouw van een volledige scheidingsmuur.

Verzoekster heeft overigens - hoewel verzoekster van oordeel is dat het landbouwbedrijf dat zij heeft overgenomen wel degelijk een afzonderlijke technische eenheid vormt - zowel tijdens de aanvraagprocedure voor de milieuvergunning als de daarop volgende beroepsprocedures herhaalde malen en uitdrukkelijk gesteld dat zij bereid was nog bijkomende investeringen uit te

voeren om de bestaande geografische afscheiding verder aan te passen aan de voorwaarden die de bevoegde administratie hiervoor zou opleggen.

Verzoekster heeft er zelfs op gewezen dat dit vergunningstechnisch als bijzondere voorwaarde in de vergunning kon geformuleerd worden.

Nergens in het aangevochten besluit wordt ten andere op afdoende wijze gemotiveerd waarom de Vlaamse Minister van Leefmilieu en/of de bevoegde administratie van oordeel zouden zijn dat het landbouwbedrijf geen afzonderlijke technische eenheid zou vormen, minstens worden nergens concrete elementen aangehaald waaruit zou blijken dat het landbouwbedrijf inderdaad geen afzonderlijke eenheid zou uitmaken.

Verzoekster wijst er tenslotte op dat het bedrijf gelegen is op meer dan 1.000 m van elk op het gewestplan aangegeven woonuitbreidingsgebied, gebied voor verblijfsrecreatie, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuureservaat, bosreservaat en woongebied andere dan woongebieden met een landelijk karakter.

Gelet op deze inplanting, moeten de installaties van verzoekster, die als een afzonderlijke technische eenheid moeten beschouwd worden, overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.9.4.4. VLAREM II, minder dan 50 waarderingspunten halen en niet minstens 151 punten zoals in het aangevochten besluit wordt weerhouden.

Volgens het administratief dossier behaalt de inrichting van verzoekster tussen de 50 en 100 waarderingspunten, zodat aan deze voorwaarde zeker voldaan is";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord als volgt reageert :

"- Het Ministerieel Besluit dd. 18/11/1996 stelt duidelijk op pag. 5 (stuk 10) :

'Overwegende dat volgens de algemene definities van artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM met het oog op het beoordelen van het mogelijk nadeel berokkend aan mens of milieu, de inrichting van Mevrouw M. BUYCK niet apart kan beschouwd worden, maar samen met de inrichting van de Heer G. LAMBRECHT moet aanzien worden als één milieutechnische eenheid met 2.980 varkens; dat het feit dat beide inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben en fysisch gescheiden worden, hiertoe geen beletsel vormt';

'Overwegende dat de aanvraagster met de huidige uitbreiding de resterende 1.350 op het bedrijf aanwezige mestvarkens vergund wenst te zien';

'Overwegende dat op de inrichting een denkbeeldige lijn werd getrokken om de exploitatie in twee gedeelten op te delen : enerzijds het bedrijf van de heer G. LAMBRECHT met twee varkensstallen voor samen 1.630 dieren en een rundveestal voor 60 dieren, en anderzijds het bedrijf van Mevrouw M. BUYCK met drie varkensstallen voor samen 1.350 dieren';

'Overwegende dat de man van de exploitante bij plaatsbezoek (verklaart) deze scheiding te zullen verwezenlijken door het plaatsen van hekkens tussen de stallen'.

Ook in het besluit van de Bestendige Deputatie dd. 15/05/1996 (stuk 1) staat dit vermeld, zie pag. 4 en 5.

Het is duidelijk dat verzoekende partij de overname heeft tot stand gebracht enkel met het oog om zo 1.350 mestvarkens vergund te zien. Er is immers een

leegstand van 1.350 varkensplaatsen en met de aanvraag wil men voor deze plaatsen een vergunning bekomen.

Er werd dan ook een denkbeeldige lijn getrokken om de exploitatie in twee gedeelten op te trekken. Dit heeft echter geen invloed op de eventuele hinder naar de omgeving toe, evenmin het plaatsen van een afscheiding.

Het is duidelijk dat de inrichting van Mevrouw BUYCK niet apart kan worden beschouwd, doch één milieutechnische eenheid uitmaakt met de inrichting van de Heer LAMBRECHT. Het is dan ook van geen belang dat de inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben en fysisch gescheiden zijn.

Het besluit van de Bestendige Deputatie stelt dan ook op pag. 4 :

'Overwegende dat vermits de melding van 1990, 2.980 varkensplaatsen betrof en er in 1995 slechts 1.630 mestvarkens werden vergund, er momenteel een leegstand is van 1.350 varkensplaatsen; dat met deze aanvraag dan ook getracht wordt voor deze varkensplaatsen een vergunning te bekomen'.

- Verwerende partij verwijst dan ook naar het advies van de Vlaamse Landmaatschappij dd. 26/08/1996 (stuk 6, pag. 2) dat stelt :

'Overwegende dat uit de voorgeschiedenis van deze inrichting kan afgeleid worden dat deze inrichting, voor wat betreft het beoordelen van de milieuhinder naar de omgeving toe, een technische exploitatie-eenheid vormt met de inrichting van de Heer LAMBRECHT Georges; dat dit trouwens eveneens bevestigd wordt door gegevens van het kadaster, waaruit blijkt dat beide inrichtingen op één en hetzelfde kadastraal perceel uitgebaat worden (477/K), waarvan de eigenaar trouwens de Heer LAMBRECHT Georges is; dat ook de zogenaamde aparte toegangsweg tot de zogenaamde inrichting op naam van BUYCK Manuela over een kadastraal perceel loopt dat eigendom is van de Heer LAMBRECHT Georges (478/K); dat het plaatsen van een afscheiding tussen beide 'inrichtingen' geen invloed heeft op eventuele hinder naar de omgeving toe'.

De gegevens van het kadaster bevestigen eveneens de milieutechnische eenheid :

Beide inrichtingen worden immers op één en hetzelfde kadastraal perceel uitgebaat, waarvan de eigenaar de Heer LAMBRECHT is. Ook de zogenaamde aparte toegang tot de inrichting van Mevrouw BUYCK loopt over een kadastraal perceel eigendom van de Heer LAMBRECHT.

De stelling dat de inrichting van verzoekende partij niet apart kan beschouwd worden, maar samen met de inrichting van de Heer G. LAMBRECHT moet aanzien worden als één milieutechnische eenheid, wordt ook onderschreven door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie (zie stuk 7, pag. 5) en de afdeling Milieuvergunningen (zie stuk 8, pag. 5).

- Verwerende partij verwijst naar de definitie van milieutechnische eenheid in artikel 1.1.2. van het VLAREM II-reglement :

'Milieutechnische eenheid' : verschillende ingedeelde inrichtingen, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden zijn, die als een geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu. Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieutechnische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen t.o.v. andere inrichtingen.

Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechnische eenheid kunnen vormen'.

Het is duidelijk dat in casu de inrichting van verzoekende partij hieronder valt.

In casu is er duidelijk een samenhang van de inrichting van verzoekster en de inrichting van de Heer G. LAMBRECHT, wat o.a. blijkt uit de kadastrale gegevens en de denkbeeldige lijn die werd getrokken om de exploitatie in twee gedeelten op te delen.

Zoals reeds in punt 1 gesteld was de overname van Mevrouw BUYCK beperkt tot 864 m³ mestopslag en 6.000 liter mazout, en blijkt uit de gegevens van het kadaster dat de inrichtingen uitgebaat worden op een kadastraal perceel eigendom van de Heer LAMBRECHT. Ook de toegangsweg tot de inrichting van Mevrouw BUYCK loopt over de eigendom van de Heer LAMBRECHT. Er is aldus zeker geografische samenhang tussen de inrichtingen aanwezig. Verzoekende partij stelt dat er een investeringsplan lopende is om de geografische afscheiding te versterken. Zij bewijst dit echter nergens. Hoe dan ook het plaatsen van een afscheiding tussen de inrichtingen heeft geen invloed op de hinder naar de omgeving toe.

Het is dan ook onbelangrijk om dit als voorwaarde in de vergunning te formuleren.

In casu is er in het Ministerieel Besluit op afdoende wijze gemotiveerd waarom er een milieutechnische eenheid aanwezig is. De Minister heeft zich hierbij wel degelijk gesteund op concrete elementen";

2.3. Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord repliceert als volgt :

"Verwerende partij beweert ten onrechte dat de inrichting van verzoekster niet apart zou kunnen beschouwd worden doch één milieutechnische eenheid zou uitmaken met de inrichting van de heer Georges LAMBRECHT.

Bovendien zou het volgens verwerende partij enkel de bedoeling geweest zijn om via de overname 1.350 mestvarkens vergund te zien en zou men hiervoor een denkbeeldige lijn getrokken hebben tussen de twee landbouwbedrijven, wat geen invloed zou hebben op de eventuele hinder naar de omgeving toe.

Niets is minder waar. Het gaat hier immers wel degelijk om twee van elkaar onderscheiden landbouwbedrijven die volledig zelfstandig en los van mekaar functioneren.

Volgens de definitie opgenomen in artikel 1.1.2 van het huidige VLAREM-II reglement dient onder een milieu-technische eenheid te worden verstaan :

'Verschillende ingedeelde inrichtingen, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden zijn, die als een geheel moeten beschouwd worden met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu.

Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieutechnische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen ten opzichte van andere inrichtingen'.

Uit het dossier blijkt duidelijk dat van enige materiële of operationele samenhang geen sprake kan zijn.

Zo beschikt het bedrijf van verzoekster ondermeer over eigen voedingssilo's, mazouttanks, mestopslag onder de drie stallen, een afzonderlijke woning én duidelijk afgescheiden ingang.

Verzoekster beschikt bovendien over de nodige eigen afzetcontracten om de mestproductie op een ecologisch verantwoorde wijze en volgens de normen van het mestdecreet te verspreiden.

Van enige samenwerkingsvorm tussen de twee inrichtingen is evenmin sprake.

Bovendien zijn de inrichtingen afdoende geografisch van elkaar gescheiden en heeft verzoekster er reeds op gewezen dat zij een investeringsplan aan het uitvoeren is om deze geografische afscheiding nog te versterken, ondermeer door de bouw van een volledige scheidingsmuur.

Verzoekster heeft zich ook steeds bereid getoond om bijkomende investeringen uit te voeren teneinde de bestaande geografische afscheiding verder aan te passen aan de voorwaarden die de bevoegde administratie hiervoor zou opleggen, wat vergunningstechnisch zelfs als een bijzondere voorwaarde kon geformuleerd worden.

Nergens in het aangevochten besluit worden dan ook concrete elementen aangehaald waaruit zou blijken dat het landbouwbedrijf effectief geen afzonderlijke eenheid zou uitmaken.

Het bestreden besluit volstaat met de verwijzing naar de historiek van de onderneming.

Waar de heer LAMBRECHT voorheen inderdaad eigenaar geweest is van de twee landbouwbedrijven, volstaat dit gegeven zeker niet om te stellen dat de bedrijven (na overname) één milieutechnische eenheid zouden uitmaken";

2.3.1. Overwegende dat in het bestreden besluit er wordt van uitgegaan dat de inrichting van verzoekster en van Georges LAMBRECHT een milieutechnische eenheid vormen, dit louter op grond van de geografische nabijheid van de inrichtingen en dat daaruit de conclusie wordt getrokken dat niet is voldaan aan de verbods- en afstandsregels van artikel 5.9.4.4. van Vlarem II;

2.3.2. Overwegende dat artikel 1.1.2. van Vlarem II volgende definitie geeft van milieutechnische eenheid :

"'Milieutechnische eenheid' : verschillende ingedeelde inrichtingen, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden zijn, die als een geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu.

Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieutechnische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen t.o.v. andere inrichtingen.

Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechnische eenheid kunnen vormen";

2.3.3. Overwegende dat alhoewel verzoekster in haar beroepsschrift uitvoerig had geargumenteed waarom haar inrichting en die van Georges LAMBRECHT geen milieutechnische eenheid vormden, het bestreden besluit er zich toe beperkt te verwijzen naar de loutere geografische nabijheid van beide inrichtingen en met geen woord rept over de materiële of operationele samenhang van de betrokken inrichtingen; dat mede inachtgenomen de verklaring van verzoekster in haar beroepsschrift dat zij bereid is een fysische scheiding tussen de inrichtingen aan te brengen, de in het bestreden besluit opgenomen motivering met betrekking tot het aspect milieutechnische eenheid niet afdoende is, zoals verzoekster terecht betoogt; dat, daarenboven, de verwerende partij er aan voorbijgaat dat het toegepaste artikel 5.9.4.4.1°.c. van Vlarem II deel uitmaakt van deel 5 van Vlarem II; dat deel 5 van Vlarem II geen soortgelijke algemene bepaling bevat naar luid waarvan de voorwaarden van dat deel gelden voor de volledige milieutechnische eenheid zoals dat het geval is voor deel 4 (artikel 4.1.0.1.); dat artikel 5.9.4.4.1°,c van Vlarem II, dat betrekking heeft op gesloten varkenshouderijen, bepaalt dat de in acht te nemen minimale afstand wordt vastgesteld "in functie van het aantal dieren dat in de inrichting kan worden gehouden en van het overeenkomstig artikel 5.9.4.2. voor de

inrichting berekend aantal waarderingspunten (...)" ; dat uit voorgaande bepaling blijkt dat de afstandsregel wordt berekend in functie van het aantal dieren en de kenmerken van de inrichting en dus niet van de milieutechnische eenheid; dat dienvolgens, zelfs in de veronderstelling dat de in aanmerking genomen inrichtingen een milieutechnische eenheid zouden vormen, niet blijkt dat om die reden verzoeksters aanvraag mocht worden beschouwd als een uitbreiding van de inrichting van Georges LAMBRECHT en dat zonder meer toepassing mocht worden gemaakt van de afstandsregels die zouden gelden voor een aanvraag tot uitbreiding uitgaande van laatstgenoemde inrichting; dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 18 november 1996 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling, waarbij het beroep ingediend door Manuela BUYCK tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 mei 1996 houdende weigering van de vergunning om een veeteeltbedrijf gelegen te 9870 ZULTE, Oudenaardsestraat 207, te veranderen door uitbreiding en toevoeging derwijze dat deze zou omvatten : het lozen van maximum 90 m³ per jaar huishoudelijk afvalwater via een septische put in de openbare riolering, 1.350 mestvarkens en 1.536 m³ dierlijke mestopslag, ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.